

Службени записник

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
АПЕЛАЦИОНИ СУД У БЕОГРАДУ
Кж1 6826/13
Дана 18.12.2013. године
БЕОГРАД

У ИМЕ НАРОДА

АПЕЛАЦИОНИ СУД У БЕОГРАДУ, у већу састављеном од судија: Драгољуба Албијанића, председника већа, Драгољуба Ђорђевића и Здравке Ђурђевић, чланова већа, уз учешће вишег судијског сарадника Марине Барбир, као записничара, у кривичном поступку против окр. ██████████ због кривичног дела ратни злочин против цивилног становништва из члана 142 став 1 КЗ СРЈ, одлучујући о жалби браниоца окривљеног ██████████ адвоката Мирка Паповића, изјављеној против пресуде Вишег суда у Пожаревцу К.бр.25/11 од 21.02.2013. године, након одржаног јавног претреса пред другостепеним судом, закљученог дана 18.12.2013. године, у присуству заменика Апелационог јавног тужиоца у Београду Живорада Урошевића, окривљеног ██████████ и његовог браниоца, адвоката Мирка Паповића, донео је

ПРЕСУДУ

УСВАЈАЊЕМ ЖАЛБЕ браниоца окривљеног ██████████ адвоката Мирка Паповића, ПРЕИНАЧАВА СЕ пресуда Вишег суда у Пожаревцу К.бр.25/11 од 21.02.2013. године, тако што Апелациони суд у Београду окривљеног ██████████

ОГЛАШАВА КРИВИМ

што је дана 09.05.1999. године око 09,40 сати, на месту званом Рија, на излазу из Ораховца, кршећи правила међународног права – Женевске конвенције о заштити цивилних лица за време рата и Допунски протокол Женевске конвенције о заштити жртава међународних оружаних сукоба, у својству припадника МУП-а РС, у обављању дужности обезбеђења саобраћајница на излазу из Ораховца, на раскрсници која води за села Велика Хоча, Брестовац и Целина, за време оружаних сукоба, видевши цивила, сада покојног ██████████ из Ораховца, како бежи из реона где су се одвијала

оружана дејства припадника тзв. „ОВК“, истог сустигао, оборио на земљу и из пиштоља марке „ЦЗ 99“ у правцу сада покојног [REDACTED] испалио један хитац у пределу тела, услед чега је сада покојни [REDACTED] издахнуо на лицу места,

-чиме је извршио кривично дело ратни злочин против цивилног становништва из члана 142 став 1 КЗ СРЈ;

Па га Апелациони суд у Београду на основу наведеног законског прописа и одредби чланова 5, 33, 38, 41, 42, 43 и 50 КЗ СРЈ

О С У Ћ У Ј Е

на казну затвора у трајању од 3 (три) године, у коју му се урачунава време проведено у притвору, почев од 18.05.1999. године до 19.07.2000. године.

Окривљени се ослобађа дужности плаћања трошкова поступка и паушала и исти падају на терет буџетских средстава суда.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Пожаревцу К.бр.25/11 од 21.02.2013. године, окривљени [REDACTED] оглашен је кривим због извршења кривичног дела ратни злочин против цивилног становништва из члана 142 став 1 КЗ СРЈ и осуђен на казну затвора у трајању од пет година, у коју ће му се урачунати време које је провео у притвору од 18.05.1999. до 19.07.2000. године, те је обавезан да плати трошкове поступка, о којима ће бити одлучено посебним решењем, а на име паушала износ од 10.000,00 динара, у року од 15 дана од дана правоснажности пресуде, док је окривљени [REDACTED] на основу члана 355 тачка 2 ЗКП ослобођен од оптужбе да је извршио кривично дело ратни злочин против цивилног становништва у помагању из члана 142 став 1 КЗ СРЈ у вези члана 24 КЗ СРЈ и одређено је да трошкови поступка у односу на овог окривљеног падају на терет буџетских средстава суда.

Против наведене пресуде жалбе су изјавили:

-Виши јавни тужилац у Пожаревцу, због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 368 став 1 тачка 11 ЗКП, погрешно утврђеног чињеничног стања и повреде кривичног закона, с предлогом да се побијана пресуда у ослобађајућем делу у односу на окривљеног [REDACTED] укине и списи предмета врате првостепеном суду на поновни поступак и одлуку;

-бранилац окривљеног [REDACTED], адвокат Мирко Паповић, због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, битне повреде одредаба кривичног поступка, повреде кривичног закона и одлуке о казни, с предлогом да Апелациони суд побијану пресуду преиначи у смислу жалбеног предлога, уз захтев да заједно са окривљеним буде обавештен о седници већа другостепеног суда.

Поднеском Ктж.бр.2680/13 од 20.5.2013. године, Апелациони јавни тужилац у Београду предложио је да се жалба јавног тужиоца уважи, побијана пресуда у ослобађајућем делу укине, а да се жалба браниоца окривљеног одбије као неоснована, а у осуђујућем делу пресуда потврди.

Разматрајући списе предмета и побијану пресуду, поводом изјављених жалби, а имајући у виду мишљење надлежног тужиоца, Апелациони суд у Београду је у седници већа одржаној дана 11.11.2013. године, у присуству заменика Апелационог суда у Београду Живорада Урошевића, окривљеног [REDACTED] и његовог браниоца, адвоката Мирка Паповића, нашао да је жалба јавног тужиоца у делу који се односи на ослобађајући део пресуде у односу на окривљеног [REDACTED] неоснована, те је дана 1.11.2013. године донео пресуду Кж1 2889/13, којом је одбио жалбу Вишег јавног тужиоца у Пожаревцу и пресуду Вишег суда у Пожаревцу К.бр.25/11 од 21.02.2013. године у односу на окривљеног [REDACTED] потврдио, те одлучио да ће се у складу са одредбом члана 446 став 3, будући да је првостепена пресуда већ једанпут укидана, одржати претрес у односу на осуђујући део пресуде, а у складу са одредбом члана 435 став 3 ЗКП, која оставља могућност да се о жалбама против исте пресуде не одлучи једном одлуком.

У току претреса, Апелациони суд у Београду је прочитао пресуду Вишег суда у Пожаревцу К.бр.25/11 од 21.02.2013. године, записнике о главном претресу од 20.09.2011. године и 21.02.2013. године, прочитао писмену документацију која је као доказ изведена током првостепеног поступка, непосредно саслушао сталног судског вештака [REDACTED] те прочитао записнике о саслушању сведока.

Оценом изведених доказа, Апелациони суд у Београду је као неспорно утврдио да је оптужен [REDACTED] био припадник полицијске оружане формације, на месту где је критичном приликом било ратних сукоба, те да је тог дана било обостраног ратног дејства - од стране припадника војске и полиције Републике Србије с једне стране и припадника Циптарских оружаних формација „ОВК“ и „УЧК“ са друге стране. Тог дана, 09.05.1999. године око 09,40 сати, на излазу из Ораховца, окривљени [REDACTED] се налазио на дужности обезбеђења саобраћајнице на излазу из овог места, на раскрсници која води за села Велика Хоча, Брестовац и Целина, а којом приликом је сада покојни [REDACTED] из Ораховца бежао из региона где су се одвијала оружана дејства. Покојни [REDACTED] је преминуо услед насилне смрти – устрелне ране у пределу подбратка.

У погледу одлучне чињенице, да ли је и на који начин окривљени [REDACTED] лишио живота сада покојног [REDACTED], сам окривљени се различито изјашњавао, те је приликом првог саслушања пред истражним судијом дана 24.05.1999. године навео да је пуцао у [REDACTED], узевши пиштољ од [REDACTED], да би затим на претресу 20.06.2000. године ово признање повукао, при којој одбрани је остао и на главном претресу 28.02.2003. године, 22.01.2008. године и 20.09.2011. године. Међутим, до краја претреса окривљени није спорио да су том приликом на критичном месту били присутни само он и окривљени [REDACTED].

За разлику од исказа окривљеног [REDACTED], исказ [REDACTED] је био доследан и јасан у току читавог поступка те у скалду са првобитним исказом окривљеног [REDACTED]. Неспорно је да покојни [REDACTED] и према исказу самог окривљеног [REDACTED], није имао ознаке које носе припадници терористичке организације „УЧК“. Овај суд је стога прихватио наводе [REDACTED] о догађајима критичном приликом - да му је окривљени истраго из руку пиштољ и испалио хитац у правцу [REDACTED], кога је претходно оборио на земљу. Како су приликом увиђаја, са десне стране поред главе пок. [REDACTED] пронађене само чауре из аутоматског оружја, за које се вештак [REDACTED] на претресу пред другостепеним судом изјаснио да се не могу испаљивати из пиштоља, дакле, да не одговарају пиштољу марке „ТТ“ као што је то навео тужилац у оптужници, то је овај суд, у складу са исказом [REDACTED] и извештајем начелника СУП у Призрену Ку.86/99 од 23.4.2003. године из ког произилази да је [REDACTED] био задужен пиштољем ЦЗ 99, у овом делу уподобио чињенични опис у изреци ове пресуде, идентификујући овај пиштољ као средство извршења кривичног дела.

Дакле, како је неспорно утврђено да сада покојни [REDACTED] није имао оружје при себи, да није имао ознаке било које терористичке организације, да је бежао из правца одакле се чула пуцњава, да се радило о доста старом човеку који је био у тешком стању јер је већ био рањен, окривљени Петковић је морао знати да се ради о цивилу, који не може да пружи било какав отпор, због чега се у радњама окривљеног стичу сва битна обележја једног кривичног дела ратни злочин против цивилног становништва из члана 142 став 1 КЗ СРЈ.

С друге стране, током поступка није на несумњив начин утврђено да је управо овде окривљени [REDACTED] лишио живота сада покојног [REDACTED] и његову супругу, сада покојну [REDACTED], будући да ниједан од саслушаних сведока није имао непосредних сазнања о критичном догађају, а првобитно признање окривљеног од 26.05.1999. године није таквог квалитета да би се на њему могла засновати осуђујућа пресуда, па је Апелациони суд у Београду, овај део оптужења изоставио у изреци пресуде, будући да тужилац током поступка, није ван сваке сумње доказао да је управо окривљени [REDACTED] на начин описан у оптужници лишио живота сада покојне [REDACTED] и [REDACTED].

Одлучујући о кривичној санкцији, Апелациони суд у Београду је као олакшавајуће околности на страни окривљеног [REDACTED] ценио његову ранију неосуђиваност, време протекло од извршења кривичног дела, имовинске и породичне прилике, озбиљност ситуације у којој се налазио критичном приливом, те је нашао да с обзиром на његов психички статус, како то произилази из налаза и мишљења вештака, има места ублажавању казне окривљеном испод границе прописаног минимума, у складу са одредбама члана 42 и 43 КЗ СРЈ те закључио да је адекватна казна окривљеном казна затвора у трајању од три године и да ће се оваквом казном по врсти и мери у свему остварити сврха кажњавања.

Имајући у виду напред наведено, на основу чланова 459 став 1 ЗКП одлучено је као у изреци.

Записничар
Марина Барбир с.р.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА-СУДИЈА
Драгољуб Албијанић с.р.

За тачност отправка

Управитељ писарница

Светлана Антић

[Handwritten signature]